

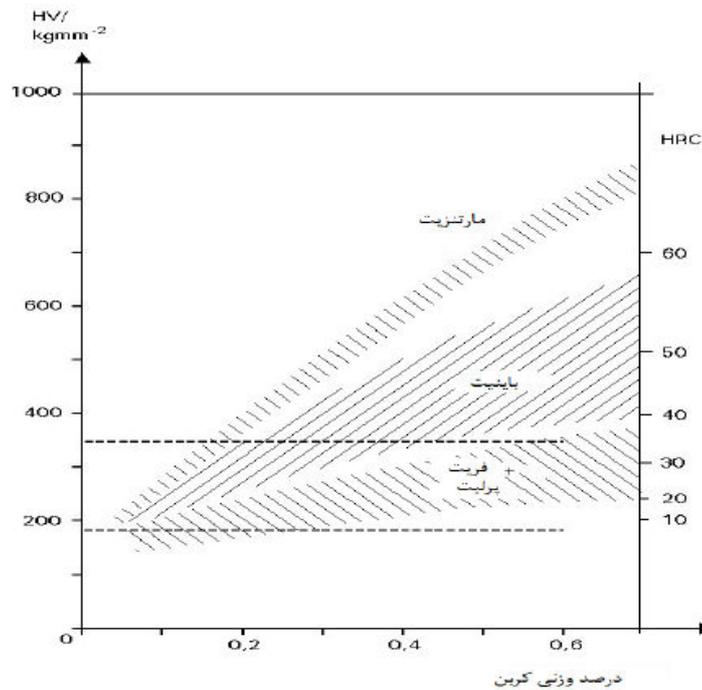
## بررسی فولاد های مارتنزیتی

فولاد های هیپوبوتکتوئید در حالت فریت-پرلیتی استحکام محدودی دارند . با انجام عملیات حرارتی بر روی آنها که سرعت سرد کردن نقش اساسی را ایفا می کند. ساختارهای مارتنزیتی و باینیتی پدید می آیند که خواص کاملاً متفاوتی با فاز تعادلی دارند.

در این جدول تحول سختی فولاد  $35CrMo4$  بر حسب ساختار بررسی شده است تیغه های پرلیت کروی سختی پایینی دارند. بر حسب شرایط ایجاد باینیت سختی آن تغییر می کند. سخت ترین فاز مارتنزیت است که در اثر سرد کردن سریع فاز خارج از تعادل، فوق اشباع از کربن می باشد.

ریز ساختار	سختی ویکرز
فریت+پرلیت کروی	175
فریت+ پرلیت تیغه ای ریز	260
باینیت متوسط	310
باینیت پایینی	430
مارتنزیت	690

W



اثر مقدار کربن بر سختی ری‌ساختار های مختلف فولاد

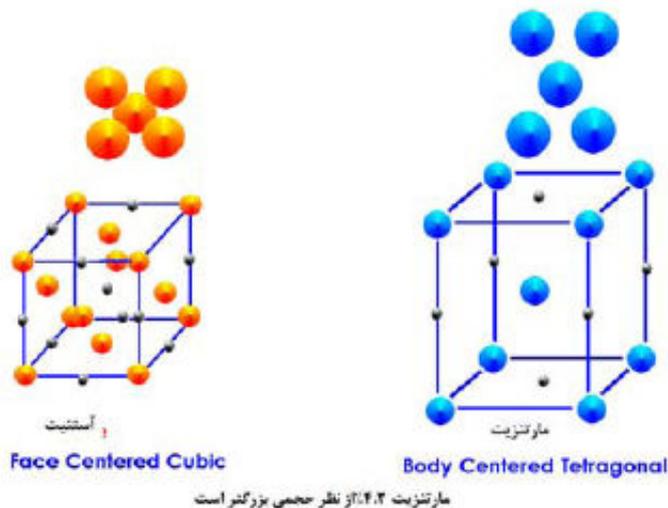
## شرایط متالورژیکی مارتنزیت کردن فولاد ها

با سرد شدن در سرعت کم ( تعادلی ) فاز آستنیت، فریت و پرلیت ( فولاد هیپوئکتوئید ) یا پرلیت و کربور ( فولاد هایپرئوئکتوئید ) پدید می آیند. اما در سرد کردن با سرعت زیاد، ساختارهای خارج از تعادل مارتنزیت و باینیت با سختی زیاد بدست می آیند. این عملیات به دو شرط متالورژیکی نیازمند است:

۱. آستنیتی شدن فولاد: نمودار تعادل دامنه آستنیتی داشته باشند

۲. وجود تحول آستنیت به فریت در شرایط تعادل

ترکیب شیمیایی آلیاژ باید به گونه ای باشد که هر دو شرط فوق رضایت بخش باشد.



## خصوصیات مارتنزیت

با کاهش یافتن دمای نگهداری ، نفوذ کربن بسیار مشکل شده و در  $M_s$  ممکن است استحاله ی بدون نفوذ مارتنزیتی رخ دهد .

مارتنزیت در اثر برش پیچیده ی ساختار F.C.C آستنیت تشکیل میشود که حاصل آن تمرکز تنش موضعی است و با تغییر مکان گروهی اتم ها همراه است. مارتنزیت در فولاد های بسیار سخت و شکننده است . ساختار بلوری B.C.T هیچ گونه هیچ گونه صفحات لغزش close-Packed ندارد که نایجابی بتوانند به راحتی حرکت بنمایند.

مارتنزیت بسیار فوق اشباع از کربن می باشد.

آهن به صورت معمول در دمای اتاق حاوی کمتر از 0.003 % C بوده و مارتنزیت به مقدار کربن موجود در فولادها بستگی دارد.

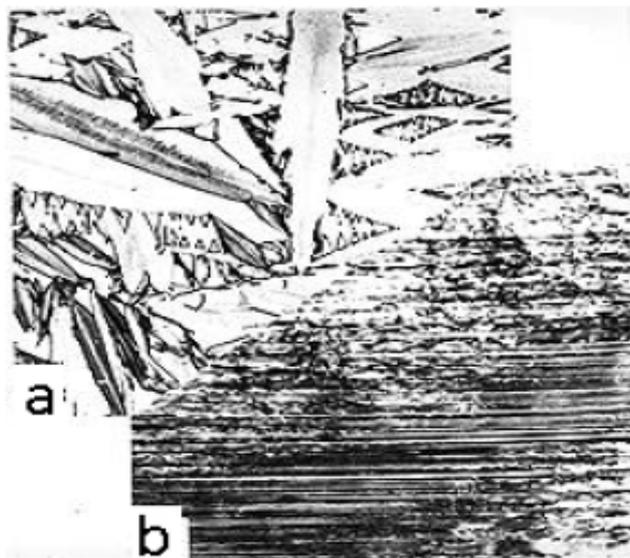
مارتنزیت اندازه ی دانه های ریزی دارد و حتی زیر ساختار های ریزی را نیز دارد و در نتیجه مارتنزیت کم یا بدون داکتیلینه است و می تواند ان قدر سخت با شد که تنها با ابزار های مخصوصی بریده شود . بخاطر همین رفتار ، فولاد مارتنزیتی به تنهایی معمولا استفاده نمی شود.

در ابعاد میکروسکوپی ساختار مارتنزیت و خواص آن به وضوح به مقدار کربن در آلیاژ بستگی دارد. دو شکل متفاوت ظاهر می گردد :

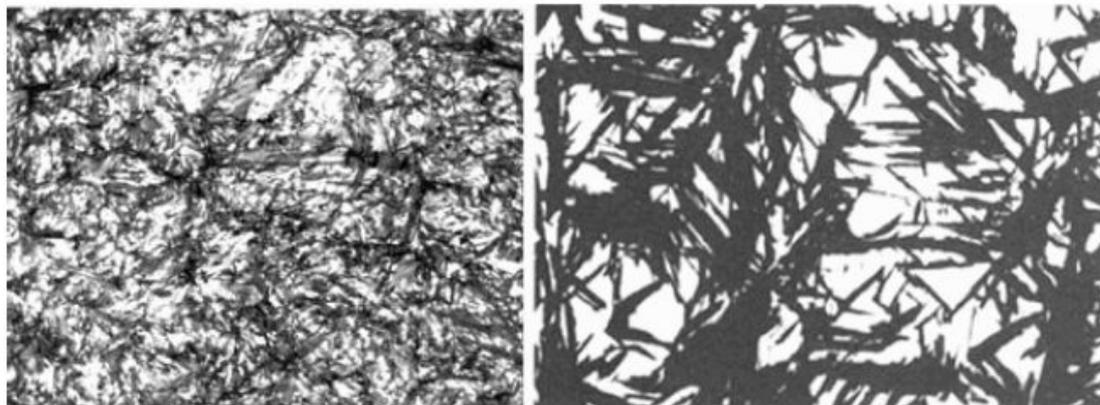
- **مارتنزیت لایه ای ( Lathe ) :** وقتی که مقدار کربن کم است ، مارتنزیت به شکل « لایه ای » رشد می کند که شامل دسته ای از لایه های تخت و نازک است که در کنار هم رشد می کنند. اساسا برای درصد کربن کمتر از 0.6 % ،

جهت آن نزدیک صفحات  $\{111\}$  آستنیت است و چگالی بالایی از نا بجایی ها دارد . این مارتنزیت بسیار سخت نیست.

- **مارتنزیت مخلوط :** از 0.6% تا 1% کربن لایه ها به تدریج جای خود را به مارتنزیت سوزنی یا بشقابی می دهند.
- **مارتنزیت بشقابی یا سوزنی :** با بالا رفتن مقدار کربن ، بشقابه ای مارتنزیت به صورت تخت و نازک اما این بار به صورت منفرد دسته ای رشد می کنند . در درصد کربن های بالا 1% ساختار مارتنزیت بدین گونه است و شامل درصد بالایی دو قلوپی است . سختی بسیار بالاتر می باشد که بخشی از آن مربوط به پیچش بزرگتر یا  $c/a$  بیشتر ساختار بلوری می باشد .



(a) مارتنزیت بشقابی در فولاد کربن بالا ( X400 ) و (b) مارتنزیت لایه ای در فولاد کم کربن ( X80 )



مارتنزیت با مقداری آستنیت باقی مانده

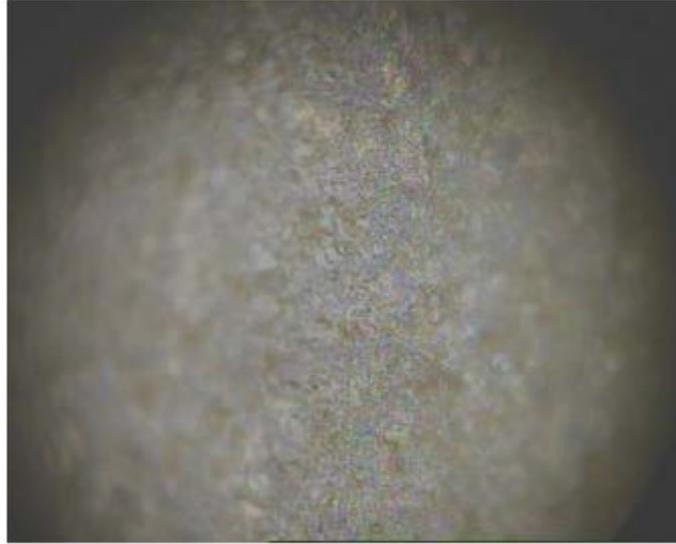
ساختار سوزنی شکل مارتنزیت

بررسی نمونه ها:

نمونه	دما	زمان نگهداری	محیط خنک کننده
B	شاهد		
C	850 °C	15 min	آب نمک 16%
D	850 °C	30 min	آب نمک 16%
E	850 °C	45 min	آب نمک 16%
F	950 °C	60 min	آب نمک 16%
G	950 °C	15 min	آب نمک 16%
H	950 °C	30 min	آب نمک 16%
I	950 °C	45 min	آب نمک 16%



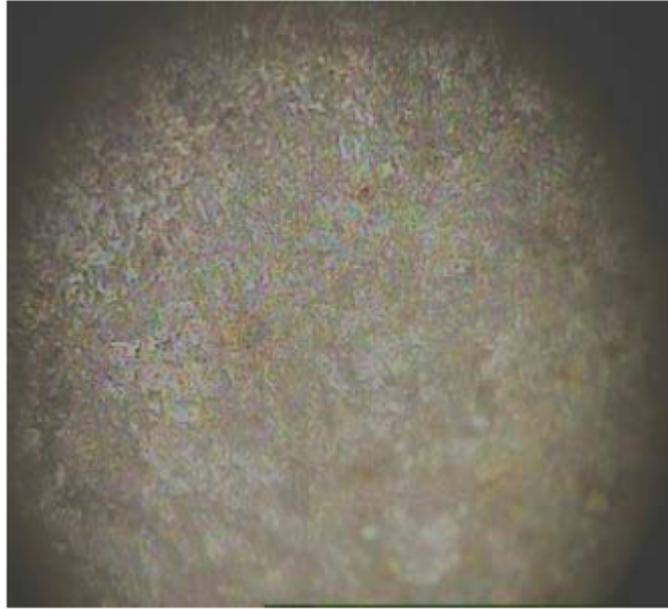
**نمونه شاهد B** : حاوی فاز پرلیت ( تیره ) و فریت ( روشن ) می باشد. بر روی نمونه عملیات حرارتی صورت نگرفته است.



**نمونه شاهد C** ( 850 درجه سانتیگراد و ۱۵ دقیقه ): با رسیدن به دمای  $M_s$  ، ساختار مارتنزیتی سوزنی - لایه ای شده است . زمینه آستنیتی می باشد.



**نمونه شاهد D** ( ۸۵۰ درجه سانتیگراد و ۳۰ دقیقه ) : با زیاد شدن زمان نگهداری ، مارتنزیت یکنواخت تر شده است و در نتیجه سختی آن نیز بالا تر می باشد.



**نمونه شاهد E** ( ۸۵۰ درجه سانتیگراد و ۴۵ دقیقه) : زمان مارتنزیت شدن و آستنیت شدن بیشتر بوده است ، دانه ها در ۸۵۰ درجه سانتیگراد بسیار درشت شده اند ، مرز دانه ها کم ، یا اصلا وجود نداشته ، و قطعه خیلی ترد است .



**نمونه شاهد F** ( ۸۵۰ درجه سانتیگراد و ۶۰ دقیقه ) : بیشترین زمان نگهداری را داشته ، نمونه دکربوره بوده و بصورت غیر یکنواخت مارتنزیت شده است . آثار کار سرد ، تبلور مجدد واضح است . بخشی از آستنیت به فریت و بخشی دیگر به مارتنزیت تبدیل شده است . اشکال می تواند از نفوذ یا عملیات حرارتی باشد و در ضمن دانه ها درشت تر شده اند .



**نمونه شاهد G** (۹۵۰ درجه سانتیگراد و ۱۵ دقیقه) : با سختی متفاوت مارتنزیت شده است . چرا که دانه های آستنیت درشت تر شده اند و قابلیت سخت شدن افزایش یافته است . دانه ها و سوزن های مارتنزیتی نیز بزرگتر و بلند تر شده اند . دیگر خواص مکانیک کاهش یافته اند و با اینکه سختی افزایش یافته ، ازین روش برای بالا بردن سختی پذیری استفاده ای نمی شود .



**نمونه شاهد H** ( ۹۵۰ درجه سانتیگراد و ۳۰ دقیقه ) : به دلیل تغییر دمای بالا مارتنزیت شده است ،  $M_s$  تغییر می کند ، اُتنیت با قیمانده داریم ، سختی بالاتر رفته است . دانه ها درشت تر شده و سوزن ها واضح ترند.



**نمونه شاهد I** (۹۵۰ درجه سانتیگراد و ۴۵ دقیقه) : در زمان نگهداری بالا ، ساختار مشابه پیشین بوده است اما دانه بندی درشت تر شده است .

تهیه شده در مورخ ۱۳۸۶/۰۵/۲۵

توسط مرتضی محمدی داینی